Judaskvartetten

jeg nøler forkrøplet av din glødende høflighet kom ikke imot meg trekk deg ikke tilbake jeg

byr meg frem se ansiktet hardt som flint som hjertet ikke lengslene leppene brenner

om natten tar slutt forlater jeg deg mine synder dufter lyst alene og jeg med røveren på korset sa jeg tror tror på gjensyn auf wiedersehen frelst ikke sant død?

død? dagen er forvandlingen skjult mellom to pulsslag og leppene vender seg aldri mot

tausheten si jeg er jernet jeg er vannet klebrer seg fast og forvitrer slik jeg kom til oss

hos oss er uanstendigheten selv om den unnslipper og forvitrer langsomt bare langsomt leppene jeg kysset med hos oss mangler intet